

Landsmøtet 2007

Kandidater til valg

Arne Olav L. Hageberg
Journalist og nettansvarleg i Psykologtidsskriftet

Nina Strand
journalist i Tidsskrift for Norsk psykologforening

Hvem er de, kandidatene som stiller til valg til sentralstyret? Hva brenner de for? Visepresident- og sentralstyre kandidatene presenterer seg selv på de følgende sidene.

Rune Frøyland



TIL VALG: Visepresident Rune Frøyland.

Foto: Arne Olav L. Hageberg

Navn: Rune Frøyland

Utdanning: Cand.psychol. ved Universitetet i Oslo 1980, spesialist i klinisk psykologi fra 1990.

Stilling og arbeidssted: sjefpsykolog og faglig leder på Østbytunet behandlingssenter, psykisk helsetjeneste for barn. Lørenskog i Akershus.

Tillitsverv:

1982–1985 Medlem av Norsk Psykologforenings Lønns- og arbeidsmarkedsutvalg (LAU)

1985–dd. Visepresident i Norsk Psykologforening og leder av LAU

1984–1997 Medlem av Akademikernes Fellesorganisasjons (AFs) forhandlingsutvalg på kommunal sektor

1990–2002 Leder av forhandlingsutvalget/forhandlinger Akershus lokalavdeling

1997–2001 Medlem av Akademikernes forhandlingsutvalg på kommunal sektor

1998–2000 Observatør til Akademikernes styre

2001–2005 Nestleder i Akademikernes forhandlingsutvalg på sykehusområdet (Akademikerne-Helse)

2005–dd. Leder av Akademikerne-Helse og observatør til Akademikernes styre

Har i egenskap av vervet som leder av Akademikerne-Helse ledet flere forhandlinger og meklinger samt streik.

Brenner for: Pasienters rett til å bli vurdert i forhold til arbeidskapasitet/sykemelding av sin behandlende psykolog har vært på dagsordenen i flere år. Det er allerede skrevet mye i Tidsskriftet om store terapeutiske og administrative gevinster ved slik rettighet. Av faglige forhold er dette et som jeg brenner sterkt for å få på plass.

Psykologforeningen har lange og gode tradisjoner med å være opptatt av fag. Vi har en spesialiseringsordning som ivaretar kvalitet, og det arbeides mye med psykologers juridiske forankring, plikter og ståsted ut fra fag, kompetanse og ansvar. Dette er bra.

Jeg vil i tillegg sørge for at foreningen sentralt og lokalt er opptatt av at norske psykologer skal ha lønnsforhold som gjenspeiler den kompetanse og det ansvar de har. Dette lar seg ikke løse en gang for alle i kommende landsmøteperiode, men må være et kontinuerlig fokus for foreningen.

Forhandlingsposisjonene våre har vært igjennom store endringer i de siste 15 årene. For å kunne ivareta lønnsforhold godt må vi ha forhandlingskraft og makt. Dette er forhold som psykologer flest ikke er opptatt av i det daglige. Desto viktigere er det at Psykologforeningen ivaretar disse interessene. For psykologer er et større forhandlingsfelleskap helt nødvendig, og vi må påta oss vårt ansvar og våre oppgaver i fellesskapet. I kommende periode har jeg et mål om at våre allianser med andre fagforeninger skal være godt sikret. Alliansene sikres særlig gjennom en god forhandlingsordning for sykehusområdet, som i dag er det ledende lønns- og forhandlingsområdet for oss. Det var nødvendig for oss med en streik i 2007. Den markerte styrke. Men i løpet av kommende landsmøteperiode vil forhandlingsordningen, allianser og forhandlingskraft bli betydelig utfordret, bl.a ved etablering av ny Hovedavtale på sykehusområdet. Psykologforeningen må og skal bidra konstruktivt og i front for at vi skal komme ut av landsmøteperioden med en mer varig og god forhandlingsituasjon.

Universiteter og forskning har uverdige lønnsforhold. Dette bekymrer, og må høyere på dagsordenen. Psykologforeningen organiserer nå våre forskere alene. Et mål for kommende periode er at psykologforskere skal kunne tydeliggjøres som en egen og særskilt gruppe av forskere, og at dette

gjør det nødvendig at lønnsforholdene nærmer seg situasjonen for psykologer i sykehusene. Jeg vil være sterkt tilfreds dersom vi får en god positiv utvikling på dette området.

Privatpraktiserende psykologer utgjør én av søylene i det totale behandlingstilbudet. Nåværende ordning fungerer godt, med kompetent og høy behandlingsaktivitet per helsekrone. Privatpraksis utsettes allikevel for store styringsmessige og administrative utfordringer både med hensyn til fleksibilitet og kapasitet. Det eksisterer mange seiglivede myter og lite konstruktive forslag som ikke vil bidra til det som er nødvendig: økt kapasitet. Dersom vi skal få til køfrie behandlingssystemer, må vi ha økt kapasitet! I de kommende årene må vi få på plass administrative systemer som myndigheter ser seg tjent med, men som også fungerer for pasientene, og som er akseptable for dem som yter tjenestene. Et sentralt mål for perioden, er å få endret trygdeloven slik at kommunale driftstilskudd blir mulig. Det vil føre til en sterk økning i antall privatpraktiserende og gi lavterskeltilbud som kan benyttes i kommunale tilbud som helsestasjon og sykehjem. Jeg har stor tro på en kommunal psykologfunksjon basert på en fri, privatpraktiserende drift, med et takstsystem som regulerer aktiviteten.

Tove Mathiesen



TIL VALG: Visepresidentkandidat Tove Mathiesen.

Foto: Helse Sør-Øst RHF

Navn: Tove Mathiesen

Utdanning: Cand.psychol. ved Universitetet i Oslo 1985, godkjent spesialist med fordypningsområde klinisk nevropsykologi i 1998, og nå i innspurten med oppgaven til fordypningsområdet klinisk voksen.

Stilling og arbeidssted: Leder for Regionalt kompetansesenter for tidlig intervensjon ved psykoser lokalisert ved Ullevål universitetssykehus i Oslo.

Tillitsverv:

1980–tallet: Styremedlem i Telemarks fylkesavdeling.

2000–2003: Tillitsvalgt ved Ullevål Universitetssykehus, først divisjonstillitsvalgt på Medisinsk divisjon og senere hovedtillitsvalgt. Fikk som forhandlingsansvarlig for de første forhandlingene etter sykehusreformen gjennomslag for studiepermisjon for spesialistene.

2002–2004: Styremedlem og senere leder av Osloavdelingen. Har vært på tre landsmøter og noen lederkonferanser.

2003–2005 Representerte NAVO-området i sentralt LAU.

2003–2005: Vara regiontillitsvalgt for Akademikerne i Helse Øst og i løpet av denne perioden fungerende regionstillitsvalgt i et halvt år.

2005–dd. Medlem av Psykologforeningens Kvalitetsutvalg

2006–dd. Leder for Psykologforeningens Arbeidsgruppe for utviklingsarbeid innen psykisk helsevern.

Brenner for: At godt fag utvikles i samarbeid, og at jobben må gjøres. Jeg har allerede representert Psykologforeningen på mange spennende faglige arenaer, eksempelvis ekspertgruppen for et gjennombruddsprosjekt for kvalitet og effektivitet ved poliklinikker innen psykisk helsevern. Halvåret som Akademikernes regiontillitsvalgte i Helse Øst i nært samarbeid med det regionale helseforetakets ledelse, de andre hovedorganisasjonene og Legeforeningens ledelse, ga et godt innblikk i mange helsepolitiske saker, og viste at det nytter å påvirke. De siste par årene har jeg sittet i en arbeidsgruppe som Sosial- og helsedirektoratet har oppnevnt, og som ser på forarbeidene for mulig innsatsstyrt finansiering innenfor psykisk helsevern. Jeg jobber også overfor direktoratet i forhold til faglige retningslinjer for utredning og diagnostikk innenfor psykisk helsevern for voksne. Disse oppgavene har gitt meg et godt faglig og politisk nettverk, og det tror jeg foreningen kan dra nytte av om jeg skulle bli valgt som en av våre to visepresidenter.

Ingenting kommer av seg selv. Min erfaring er at vi psykologer blir møtt med respekt og lyttet til, men da må vi være på banen og ikke sitte på gjerdet og vente på at noen inviterer oss inn. Jeg ønsker at vi må bli flinkere til å ta lederansvar og opptre slik at vi får større påvirkningsmuligheter. Derfor har jeg vært med på å initiere et samarbeid med Helse Sør-Øst for å utvikle et tilbud for å både «psyke flere psykologer opp til å ta ledelse» og bidra til flere faglig sterke ledere.

Når neste landsmøteperiode er over, skal flere psykologer være synlige helsepolitiske aktører – og vi skal ha bidratt til at det innen psykisk helsevern er satt en faglig opptrappingsplan på agendaen. Vi bør være godt i gang med å implementere prinsipperklæringen om evidensbasert psykologisk praksis i vår kliniske hverdag, og kursene Psykologforeningen tilbyr, må holde høy faglig kvalitet i alle ledd. Henvisnings- og sykemeldingsrett er en selvfølge. Til slutt: Psykologforeningen må bli en profesjonell aktør på nettet, både for å dele kunnskap og synspunkter – og for å bedre dialogen med medlemmene.

Jogeir Sognnæs, Sentralstyret (gjenvalg)



Utdanning: Cand.psychol. ved Universitetet i Bergen i 1992. Er ikke spesialist og kommer neppe til å bli det.

Stilling og arbeidssted: Leder for PPT i Fjell kommune (Sotra utenfor Bergen).

Brenner for: Jeg har alltid vært fagpolitisk opptatt, var først med i fagutvalg for det tidligere fordypningsområdet «klinisk psykologi i skolen» til vi la ned dette fordypningsområdet, og satt forøvrig en stund i det tidligere profesjonsutvalget. Har hele tiden vært engasjert i kommunefeltet og psykologarbeid i kommunene, både innenfor PPT og i andre sammenhenger.

Faglig er jeg engasjert i barn, unge og deres familier. Jeg har vært med på å utvikle psykisk helsearbeid i kommunene, men har samtidig et sterkt faglig hjerte for de funksjonshemmede barna og dere foreldre/familier. Etter hvert har jeg også blitt mer opptatt av ledelse, både knyttet til at jeg har vært leder i PPT i mange år, og i forhold til mulighetene en leder har for å utvikle tjenester og påvirke systemer generelt. I den siste tiden har jeg bidratt i utviklingen av Fjell kommune, både i forhold til psykisk helse og i etableringen av tidlige tiltak gjennom satsing på støttesystemer i tilknytning til barnehager.

I tillegg til mitt engasjement for psykologer i kommunetjenester og i ledelse har jeg i sentralstyrevervet vært opptatt av hvordan vi kan jobbe med fagutvikling i hele organisasjonen, og særlig i lokalavdelingene. Et aktuelt tema er hvordan lokalavdelingene kan jobbe med våre hovedsatsingsområder.

Kjetil Kaasin, Sentralstyret (gjenvalg)



Utdanning: Cand.psychol. ved Universitetet i Oslo 1978. Spesialist i klinisk psykologi 1985.

Stilling og arbeidssted: Psykologspesialist ved Akuttpsykiatrisk avdeling, sykehuset Telemark.

Brenner for: Flere psykologer i kommunene. Vi må få satt barn i risikosonen mer på dagsordenen for å arbeide forebyggende, og hindre «nye kunder» til psykiatrien. I denne sammenheng er kommunen, med utgangspunkt i familier, barnehager og skoler, den viktigste arenaen å arbeide ut fra.

Vi må sørge for at barn av våre voksne pasienter blir sett, og ikke blir ødelagt av vanskelige og lite tilfredsstillende oppvekstvilkår, og at psykisk helsevern for voksne bidrar mer aktivt i dette. Det er behov for flere psykologer med vedtakskompetanse i psykisk helsevern for voksne, barn og ungdom.

Vi trenger flere psykologer som tør å ta lederansvar, og gode tilbud om kurs og konferanser for ledere. Fortsatt trengs stor innsats for å oppnå sykemeldingsrett og henvisningsrett.

Psykologenes plass i tillitsvalgtapparatet i regionale helseforetak opptar meg også. Høyere lønn for psykologer, spesielt for nyutdannede og ansatte i offentlige organisasjoner er et hovedmål.

Til slutt: Vi må utvikle et enda mer effektivt og slagkraftig sekretariat.

Ingunn Skre, Sentralstyret (gjenvalg)



Utdanning: Cand. psychol. fra Universitetet i Oslo i 1986, dr. psychol. ved Universitetet i Tromsø i 1999.

Stilling og arbeidssted: Første-amanuensis i klinisk psykologi ved Universitetet i Tromsø og lokal koordinator for prosjekt dobbeltkompetanse i klinisk psykologi. og ungdom i multikulturell kontekst i Nord-Norge.

Brenner for: Som leder av klinikkutvalget ved profesjonsstudiet ved Universitetet i Tromsø er jeg blitt opptatt av at det mangler rettsvern, både for studenter og pasienter, knyttet til sikring av skikkethet hos de som utdannes psykologer. Vi er kommet et stykke på vei ved at det nå er opprettet skikkethetsnemnd ved universitetene, som kan behandle slike vanskelige saker. Ved neste landsmøte ønsker jeg å kunne si at vi også har fått anledning til å kreve politiattest i forhold til en rekke alvorlige brudd på straffeloven ved opptak til profesjonsstudiet og ved tildeling av autorisasjon.

Jeg ønsker også å kunne si at vi endelig har lyktes i kommunesatsingen: at befolkningen har fått lett tilgang til psykologtjenester og at psykologer har fått henvisningsrett og sykemeldingsrett. For å nå dette målet, tror jeg vi må se på mulighetene for at psykologer som har hoveddelen av sin praksis i kommunene kan bli kliniske spesialister. Vi må fortsette opplysningsarbeidet overfor myndighetene. Der har vi mye å lære av fysioterapeutene, som har oppnådd slike rettigheter. Vi må også jobbe i forhold til Legeforeningen, som foreløpig ikke ser seg tjent med å ha psykologer med selvstendig henvisningsrett på førstelinjenivå.

Erik Iversen, Sentralstyret (gjenvalg)



Utdanning: Cand.psychol. ved Universitetet i Bergen 1981, spesialist samfunnspsykologi 2006.

Stilling og arbeidssted: Seniorpsykologspesialist ved Forsknings- og dokumentasjonsavdelingen, Stiftelsen Bergensklinikkene.

Brenner for: Kvalitet i tjenester og lokal utvikling. Jeg ser at psykologarbeid i Norge er i det store og hele av svært høy kvalitet; ellers ville norske psykologer aldri oppnådd den posisjonen vi har fått innenfor helsetjenester og i samfunnet forøvrig. Kvalitetsarbeid handler om å strekke seg mot det «perfekte», og i et fag som hele tiden utvikler seg er vi alltid på etterskudd i forhold til «absolutt perfeksjon», om det går an å tenke seg noe slikt. Foreningen må legge til rette for at ressurser og systemer for kvalitetsutvikling blir tilgjengelige for psykologene som arbeider i en travel hverdag, slik at det er lett å søke etter forskningsresultater, få oversikt over offentlige og interne krav

og retningslinjer for psykologarbeid, helsearbeid og samfunnsarbeid – og å komme i kontakt med kolleger.

Når det gjelder lokalavdelingene, vet jeg av egen erfaring som lokalavdelingsstyremedlem og -leder i flere år at god rekruttering til og god struktur på tillitsvalgtapparat og lokalavdelingsstyre er vesentlig, men vanskelig å få til. Derfor bør foreningen sentralt se på hva mer vi kan gjøre for å stimulere og støtte det lokale arbeidet. Et virkemiddel i sammenheng med både kvalitetsutvikling og styrking av lokalavdelingene er nettverk av fagkontakter tilknyttet arbeidsplasser, faglige innsatsområder, eller psykologiske fagområder.

Kristian Knudsen, Sentralstyret (ny)



Utdanning: Cand.psychol ved Universitetet i Oslo 1989. Spesialist i klinisk psykologi 2007.

Stilling og arbeidssted: Psykolog ved Senter for psykisk helse Nord-Troms, poliklinikk for voksne.

Brenner for: Som styremedlem siden 1994 og som leder av Troms-avdelingen de siste fire årene er jeg kanskje mest glad for at vi har klart å få til et større engasjement hos medlemmene, noe jeg anser som svært viktig. Dialogen, nærheten og kontakten med medlemmene er noe jeg som sentralstyremedlem vil engasjere meg sterkt i. Skal man kunne skape et engasjement hos medlemmene, er det viktig å informere og kommunisere med dem. Sentralstyret må jobbe for at avstanden til medlemmene ikke er så stor som mange medlemmer i dag opplever at den er.

Forhold som er knyttet til det å jobbe i distriktet opptar meg også mye. Vi må sikre at psykologtjenesten, kompetansen og tilgjengeligheten til psykologiske tjenester i distriktet er like bra som i de mer sentrale strøk. Forholdene må legges til rette slik at det blir mer tilfredsstillende for flere å jobbe i distriktene. God kommunikasjon med ledelsen sentralt blir viktig om man skal kunne få dette til.

Foreningen har jobbet svært bra på mange områder i de senere årene, noe som har gitt uttelling hva gjelder lønn, ansvarsoppgaver og psykologenes posisjon i dagens samfunn. Dette gode arbeidet må fortsette. Henvisningsrett, sykemeldingsrett, psykologer i ledende stillinger og lønn må vi jobbe videre med.

Elisabeth Holck-Steen, Sentralstyret (ny)



Utdanning: Cand.psychol. ved Universitetet i Oslo i 1979. Spesialist i klinisk psykologi i 1988.

Stilling og arbeidssted: Sjefpsykolog ved psykiatrisk avdeling, Arendal. Jobber i akuttpost.

Brenner for: Er for tiden faglig opptatt av psykologers rolle i akutt psykisk helsevern og i psykosomatikk, dvs. hva man kan få til ved en kombinert psykologisk og biologisk tilnærming. I de senere årene har jeg hospitert ved Spesialsykehuset for epilepsi og ved en nevrologisk avdeling, og jobbet ved akuttpost på Vinderen og i akuttambulanseteam på Holmlia (Ullevål universitetssykehus). Jeg har i mange år jobbet i 2.-linjetjenesten, med økende samarbeid med kommunene. I den forbindelse savner jeg ofte psykologer å samarbeide med, og jeg ønsker å kunne jobbe for flere psykologstillinger i kommunene. Jeg ville også jobbe for å øke utdanningskapasiteten, for vi har store rekrutteringsproblemer.

Jeg brenner for at psykologer skal bidra med sin kunnskap i ulike sammenhenger, både tverrfaglig og -etatlig, og i samfunnsdebatten. Vi har trening i å reflektere rundt dilemmaer, noe som er viktig når det i økende grad blir det som kan telles og måles som blir tillagt betydning. Men vi må ikke bli sære og «bremseklosser» i systemet.

Jeg har vært medlem av styret i Aust-Agder fylkesavdeling i ca. 20 år, en periode som leder, og har sittet i flere perioder i valgkomiteen i Psykologforeningen. Jeg har erfaring fra og trives med mange ulike arenaer, og liker å jobbe i team.

Inger Johanne Storesund, Sentralstyret (ny)



Utdanning: Cand.psychol. ved Universitetet i Bergen 1993. I 1999 var jeg ferdig spesialist i klinisk psykologi for voksne, og i 2004 ble jeg spesialist i klinisk psykologi for barn og ungdom. Er i gang med Psykologforeningens veilederutdanning.

Stilling og arbeidssted: Arbeider ved familievernkontoret i Haugesund, hvor jeg har en fagteamlederstilling i tillegg til at jeg jobber med par og familier.

Brenner for: Utvikling av faglige nettverk. Dette er min andre periode som styremedlem i Rogalandsavdelingen. I det siste året har vi opprettet fagutvalget som en del av styret, og vi er to styremedlemmer som har forsøkt å iverksette planene fra landsmøtet 2004 om utvikling av nettverk av fagkontakter. Vi har kartlagt ulike nettverksgrupper og faglige fordypningsgrupper i fylket vårt og arrangert fagorienterte medlemsmøter for å stimulere den faglige aktiviteten i Rogaland. Nå er vi i gang med å opprette en oversikt over veiledere i Rogaland.

Jeg ønsker å jobbe mer aktivt med arbeidet rundt utvikling av fagkontakter, og tenker at jeg kan videreføre oppstarten av vårt arbeid fra Rogaland, nettopp fra en posisjon i sentralstyret. Visjonen er at når landsmøteperioden er over, vil et slikt nettverk være etablert i flere lokalavdelinger. Jeg er også opptatt av å styrke kontakten med lokalavdelingene og foreningen sentralt. Til slutt: Jeg ønsker å få øynene opp hos våre yngre medlemmer i forhold til fagpolitisk arbeid – for å stimulere et lokalt engasjement og senke terskelen for å ta på seg verv og oppgaver i sin lokalavdeling eller i andre deler av foreningens virksomhet.

Geir Skauli, vara Sentralstyret (ny)



Utdanning: Cand.psychol. ved Universitetet i Bergen, 1987. Spesialist i klinisk psykologi med fordypningsområde familiepsykologi.

Stilling og arbeidssted: Prosjektleder innenfor kvalitetsforbedring av behandling i Barne- og familiedirektoratet. Utvikler også dokumentasjonssystemer for familievernets faglige virksomhet.

Brenner for: Tjenester som er åpne og tilgjengelige for brukerne. Hvis vi mot slutten av perioden kan se en økning av antall psykologer i kommunale tjenester, vil jeg være svært fornøyd. Det er utfordringer knyttet til psykologutdanningen og de andre studiene i psykologi, noe som også vil innvirke på arbeidsmarkedet. Faglig er det viktig at psykologer arbeider kunnskapsbasert på en måte som gir klientene avgjørende innflytelse på sitt eget tilbud, og at brukere også får påvirke våre behandlingstjenester. Ikke minst gjelder det at barn blir sett og tatt hensyn til når behandlingen av voksne planlegges. Faglighet er en nødvendig grunnmur i utviklingen av tjenestetilbudet – selv med målstyring og budsjettkrav.

Anita Th. Berthung, vara Sentralstyret (ny)



Utdanning: Cand.psychol. ved Universitetet i Tromsø, 2000. Spesialiserer meg innenfor klinisk voksenpsykologi.

Stilling og arbeidssted: Psykolog ved Sosialmedisinsk poliklinikk Sarpsborg, avdeling for rusbehandling, Sykehuset Østfold HF.

Brenner for: Lokalt fagforeningsarbeid. Jeg er opptatt av hvordan å få flere med, og holde engasjementet hos psykologkolleger der ute i arbeidshverdagen ut over det som handler om forhandling og lønn. Hjertebarnet mitt er hvordan vi psykologer kan bidra med å sikre et godt og tilgjengelig behandlingstilbud til rusmiddelbrukerne, «pasientene som ingen vil ha», og hvordan vi kan sikre best mulig tidlig intervensjon til barn og unge. Videre er jeg opptatt av utvikling av psykologrollen, kollegastøtte og fagetiske spørsmålsstillinger.

Kari Normann, vara Sentralstyret (ny)



Utdanning: Cand.psychol. ved Universitetet i Oslo 2000. Ferdig spesialist i klinisk voksenpsykologi nå høsten 2007. Har videreutdanning fra Institutt for Aktiv Psykoterapi.

Stilling og arbeidssted: Teamleder ved rusteamet, Salten psykiatriske senter.

Brenner for: Prinsipperklæringen for evidensbasert psykologisk praksis. Jeg er opptatt av hvordan vi skal kvalitetssikre arbeidet. Vi bør bli mer «strømlinjeformede» når det gjelder systematisk utredning. Her har vi psykologer et forbedringspotensial. Samtidig er det viktig av vi ivaretar vår unike rolle som profesjon når det gjelder å bruke oss selv som instrument i behandlingen. Både utdanning og veiledning bør legge vekt på den enkelte psykologs styrker og svakheter i større grad enn i dag. Psykologarbeidet forutsetter kreative evner. I bestrebelsen etter å utøve evidensbasert psykologisk praksis må vi ta høyde for nødvendigheten av terapeutiske nyvinninger.

Jeg ønsker å løfte frem og drøfte veiledning. Fortsatt tilskrives manglende terapisuksess ofte pasienten snarere enn tilkortkommenhet hos behandleren, eller manglende vilje eller tradisjon for å hente inn ny behandler når et terapeutisk forløp ikke fungerer. Kollegaveiledning, gruppeveiledning og jevnlig «besøk» av hverandre under terapi er ønskelig, og det bør være ekstern veiledning for nyutdannede psykologer.

Flere psykologer inn på somatiske sykehus, «tilsynspsykolog» ved alders- og sykehjem og psykologspesialistlønn som matcher overlegelønn, er andre saker jeg brenner for.

Tora Garbo, vara Sentralstyret (ny)



Utdanning: Cand.psychol. ved Universitetet i Bergen 1992. Spesialist i klinisk psykologi i arbeid med rus- og avhengighetsproblemer i 2000.

Stilling og arbeidssted: Avdelingsleder ved Askøy Blå Kors Klinikkk.

Brenner for: Når neste periode er over, må vi være kommet betydelig lenger med å styrke kommunale tjenester, slik at psykologtjenester er lettere tilgjengelige. Så må vi se på hvordan spesialisthelsetjenestene fungerer etter helsereformene. Foreningen må undersøke hvordan våre medlemmer ser på endringene av spesialisthelsetjenestene: Hvordan oppleves telle- og økonomitenkningen som gjør seg mer og mer gjeldende? Hvilke konsekvenser har den for vår mulighet til å yte gode psykologfaglige tjenester? Hvordan kan foreningen være pådriver for et endret fokus? Kan vi jobbe for at det blir mulig å jobbe grundig og langsiktig med behandling i spesialisthelsetjenestene?

Jeg ønsker fortsatt arbeid for kvalitetssikring av våre tjenester. For meg betyr det bl.a. å jobbe for å utvikle og forbedre spesialistordningen. Men også det å være et aktivt talerør for at spesialisthelsetjenester skal være bemannet til å drive forsvarlig, og ha god faglig kvalitet på tilbudene. Spesielt er jeg opptatt av at rushelsetjenesten må styrkes. Mange behandlingstilbud innenfor denne spesialisthelsetjenesten har ikke psykolog eller psykologspesialist, og det er stor mangel på leger.